ഏബ്രഹാം മോർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത സപ്തതിനിറവിൽ

ദൈവത്തിന്റെ വരദാനം

ജനനം 1941 ജൂലൈ 12 ന് പീച്ചാനിക്കാട് ആലുക്കൽ ചാക്കോ മറിയം ദമ്പതികളുടെ 9 മക്കൾ ഉള്ള കർഷക കുടുംബത്തിലെ 8–ാ മനായിട്ടായിരുന്നു. മൂന്നു സഹോദരന്മാരും അഞ്ചുസഹോദരിമാരും. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിയത് പീച്ചാനിക്കാട് ഗവ. എൽ.പി.സ്കൂളിലും പിന്നീട് കറുകുറ്റി സെന്റ് തോമസ് അഗസ്റ്റിൻസ് ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവിടങ്ങളിലുമായി സ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തീകരിച്ചു. ഏബ്രഹാമിന് പത്തു വയസു പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അപ്പൻ വയറിനുവന്ന ഒരു അസുഖത്തെത്തുടർന്ന് എറണാകുളത്ത് ആശുപത്രിയിൽവെച്ച് മരിച്ചു. ഇത് 1951 ഡിസംബർ 15 നായിരുന്നു. 9 മക്കളും അങ്ങനെ അമ്മയുടെ സംരക്ഷണയിലാണ് വളർന്നു വന്നത്. ഏബ്രഹാമിന്റെയും സഹോദരങ്ങളുടെയും വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന് അമ്മയുടെ ശിക്ഷണവും മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല സഹായിച്ചത്. 9 മക്കളെ പ്രാർത്ഥന അച്ചടക്കം, ജീവിതവിശുദ്ധി, ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം, ഭക്തി ഇങ്ങനെ നല്ല നിലയിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ആ അമ്മ നന്നേ ഉത്സാഹിച്ചു. അമ്മയ്ക്ക് പ്രയാസങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ മക്കളും വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു. വീട്ടിലെ പ്രാരാബ്ധങ്ങൾ അറിയിക്കാതെയാണ് മൂത്ത സഹോദരങ്ങൾ ഏബ്രഹാമിനെയും അനുജനെയും പരിപാലിച്ചു പോന്നത്.

കുട്ടിക്കാലത്ത് ഏബ്രഹാം വളരെ ശാന്തശീലനായിരുന്നു. സമപ്രായക്കാരുടെ കുസൃതി പരിപാടികളിലൊന്നും വലിയ താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്പൻ ഇല്ല എന്ന ബോധം നന്നായിട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയും അമ്മയെ വേദനിപ്പിക്കരുത് എന്ന് വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഏബ്രഹാമിന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിനോദം വൈദികരെ അനുകരിക്കലായിരുന്നു. പല അച്ചൻമാരെയും അവരുടെ വി. കുർബ്ബാനയർപ്പണം, അവരുടെ പ്രസംഗശൈലി, ഇതൊക്കെ വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ വലിയ സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചു. എന്നാൽ, വൈദികവൃത്തിയോട് വിശേഷിച്ച് ഒരു താൽപര്യവും കുട്ടിക്കാലത്ത് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അതേസമയം വീട്ടിൽ പ്രാർത്ഥനയിലും മറ്റും നല്ല ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചിരുന്നു. സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട നിലയിൽ വായനാശീലം അന്നേ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1959 ൽ എസ്.എസ്. എൽ.സി. ജയിച്ചു. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം ഔപചാരികമായ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപോകുന്നതിനു പകരം വൈദികവൃത്തിയോട് ഇഷ്ടം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്രായക്കുറവു കാരണം അമ്മയ്ക്കും മറ്റും വലിയ താൽപ്പര്യം ഉണ്ടായില്ല. മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠനെ വൈദികനാക്കണം എന്നൊരു ചിന്ത കുടുംബത്തിലും ഇടവകയിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഇക്കാര്യത്തിൽ തീരെ മനസു കാണിച്ചില്ല. ഈ കാലയളവിൽ വയലിപ്പറമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ ഏബ്രഹാം ഉത്സാഹം കാണിച്ചു. ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ദീർഘവീക്ഷണവും പരിശുദ്ധാത്മനിറവും ഒക്കെക്കൂടി ചേർന്നപ്പോൾ ഏബ്രഹാമിനെ ഭാവി വൈദികനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സംഗതിയായി എന്നു പറയാം. കുട്ടിക്കാലത്ത് അച്ചന്മാരെ അനുകരിക്കുന്ന ഒരു സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു പിൽക്കാലത്ത് ഇതേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു സ്വപ്നം കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഏതായാലും 1959 ൽ വയലിപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയിൽ നിന്നും ശെമ്മാശപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. ഇത് അകപ്പറമ്പ് ശാബോർ അഫ്രോത്ത് പള്ളിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു. അതേത്തുടർന്ന് വെങ്ങോല മാർ ബഹനാൻ പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് ബഹു. പട്ടലാട്ട് മത്തായി മൽപാന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ സുറിയാനി പഠനം ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെ സുറിയാനി പഠിക്കുന്ന ശെമ്മാശന്മാർക്ക് വെങ്ങോല മാർ ബഹനാൻ പള്ളിയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നു ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ക്രമീകരണം. ശെമ്മാശൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏബ്രഹാം ശെമ്മാശനായിരുന്നു ഏറ്റവും ഗൗരവപ്രകൃതൻ, ശാന്തൻ, മിതഭാഷി. അന്ന് ആരും തന്നെ ശെമ്മാശനിൽ വലിയ മികവോ സാമർത്ഥ്യമോ ഒന്നും ദർശിച്ചിരുന്നില്ല. പണിക്കാർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് മൂലക്കല്ലായി എന്ന വചനം അന്വർത്ഥമാകുമാറ് അദ്ദേഹത്തിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ ഓർത്തു നോക്കുമ്പോൾ അന്നത്തെ ഗൗരവം അദ്ദേഹത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന ആത്മീയ ഉണർവ്വിന്റെ മിന്നലാട്ടം തന്നെയായിരുന്നു.

സുറിയാനി പഠനം പൂർത്തിയാക്കികഴിഞ്ഞ് 1962 ൽ കശീശാ പട്ടവും വയലിപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയിൽ നിന്നു തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ എടപ്പങ്ങാട്ട് കുര്യാക്കോസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പ, കണ്ടത്തിൽ തോമസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പ, പരേതനായ കല്ലുങ്കൽ കശീശ (കാരക്കുന്നം), എത്തപ്പാടത്ത് കുര്യാക്കോസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പ ഇങ്ങനെ 4 പേരോടൊപ്പം തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽവെച്ചാണ് നടന്നത്. പട്ടം കൊടയുടെ വിവരം വയലിപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനി നേരിട്ടു വന്ന് ഏബ്രഹാം ശെമ്മാശന്റെ വീട്ടുകാരെ അറിയിക്കുകയായിരുന്നു. അവിവാഹിതനായി പട്ടം നല്കുന്നതിനോട് അമ്മയ്ക്കും ജ്യേഷ്ഠന്മാർക്കും വലിയ യോജിപ്പ് അപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കശീശയായ ശേഷം കഷ്ടിച്ച് രണ്ടു വർഷത്തോളം പീച്ചാനിക്കാട്ടു പളളിയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം നിയുക്തനായി.

പിന്നീട് 1965 ൽ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ വികാരിയായി നിയമിതനായി. താമസിയാതെ ഏബ്രഹാം അച്ചന്റെകൂടെ ഉത്സാഹ ഫലമായി വയലിപ്പറമ്പിൽത്തിരുമേനി ഈ ചാപ്പലിനെ ഇടവകയായി ഉയർത്തി. ഇടവകയാക്കി ഉയർത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് വളരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നെങ്കിലും അജപാലന ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ ശൈലിയിൽ പുതിയ രൂപ ഭാവങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ ആലുക്കലച്ചന് സാധിച്ചു. ഇടവകാംഗങ്ങളെല്ലാവരേയും ഒരേപോലെ കാണുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ വിശേഷമായിരുന്നു. ചില വ്യക്തികളുമായി വ്യക്തിപരമായി കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ള ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെയും താൻ എല്ലാ ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ സ്വീകൃതനായിരുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഭവന സന്ദർശനങ്ങൾക്ക് സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഒരു വർഷം ഒരു ഭവനം മൂന്നോ നാലോ തവണ സന്ദർശിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇടവകക്കാരുടെ വീടുകളിലെല്ലാം ആലുക്കലച്ചൻ ഒരു അംഗം തന്നെയായി മാറി. ഇതു മൂലം വികാരിയും ഇടവകക്കാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ശക്തമായ ഒരു കൂട്ടായ്മയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു ഇടവകയായി തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി വളർന്നുവരാൻ ഈ ബന്ധം വഹിച്ച പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്.

ആലുക്കലച്ചൻ തന്റെ ഇടവകയിൽപ്പെട്ട ഓരോ കുടുംബത്തോടും സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. ഈ സ്നേഹബന്ധം തികച്ചും നിഷ്കപടമായിരുന്നു. വികാരിയെന്ന നിലയിൽ വിജയം കൈവരിക്കണമെങ്കിൽ ഇടവകക്കാരുടെ പിന്തുണകൂടിയേ തീരു എന്നുള്ള സ്വാർത്ഥതയൊന്നും അച്ചന്റെ ഈ ദൃശബന്ധങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു ഇടവകാംഗത്തിന്റെ മകന് ദാവൺഗരെ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പ്രവേശനം കിട്ടി. അദ്ദേഹം ഈ സന്തോഷം അച്ചനുമായി പങ്കുവെച്ച് ഇന്ന ദിവസം ഞങ്ങൾ ദാവൻഗെയ്ക്ക് പോകുകയാണ്, അച്ചൻ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണേ എന്ന് പറഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥനയിലൊക്കെ ഞാൻ കൂടെയുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞശേഷം ആലുക്കലച്ചൻ നിഷ്ക്കളങ്കമായ ഒരു ആഗ്രഹം ആ മനുഷ്യനു മുൻപിൽവെച്ചു. ഞാൻ ഇതുവരെ അങ്കമാലിയും ആലുവായും പെരുമ്പാവൂരും ഒക്കെയേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. എന്നെക്കൂടെ നിങ്ങളുടെ കൂടെ കൂട്ടാമോ? ഈ ചോദ്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിഷ്ക്കളങ്കമായ, ജിജ്ഞാസകലർന്ന ഒന്നാണ്. പക്ഷേ, അച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പീച്ചാനിക്കാട്ടുനിന്നും ആഗോള തലത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയുടെ ചുവടുവെയ്പിന്റെ ആരംഭം ഇവിടെ ദർശിക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്കമാലിയിലും ചുറ്റുവട്ടത്തുമായി ഒരുക്കി നിർത്തുവാനല്ല ഈ ജീവിതത്തിന്റെ നിയോഗം എന്ന ഉൾക്കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റൊരു കാര്യം കൂടെ ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത് ആലുക്കലച്ചന് തന്റെ ഇടവകാംഗങ്ങൾ സ്വന്തം വീട്ടുകാർക്കു തുല്യമായിരുന്നു എന്നാണ്. മനസ്സിൽ തോന്നിയ ഒരാഗ്രഹം ഇടവകാംഗത്തിനോടു പറയുവാൻ അച്ചന് ഒരു മടിയും ഉണ്ടായില്ല.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ആലുവായിലെ സർക്കാരാശുപത്രിയിലും ഒരു നിത്യസന്ദർശകനായിരുന്നു. അവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന സാധാരണക്കാരും ദരിദ്രരുമായ രോഗികളെയും ബന്ധുക്കളെയും ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും ആലുക്കലച്ചൻ സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്താൽ തുടങ്ങിവയ്ക്കപ്പെട്ട ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഈ സന്ദർശനങ്ങൾ ഒരളവുവരെ ഉത്തേജകമായിരുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു.

വികാരി എന്ന നിലയിൽ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ വി. കുർബ്ബാനയും മറ്റു ശുശ്രൂഷകളും ചിട്ടയായി നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ചിരുന്ന ശുഷ്കാന്തി വളരെ ശ്രദ്ധേയവും അനുകരണീയവും ആയിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിലും മറ്റു ശുശ്രൂഷകളിലും സഹകരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകർ സമയ നിഷ്ഠയിലും അച്ചടക്കത്തിലും ആരാധന ഭംഗിയായും സ്വർഗ്ഗീയമായും നടത്തുന്നതിലും ശ്രദ്ധയോടെ ഗീതങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനകളും വായനകളും ചിട്ടയിൽ നടത്തുന്നതിലും അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തണം എന്ന് ആലുക്കലച്ചൻ കർശനമായി നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ലാഘവത്വം കാണിക്കുവാൻ അച്ചൻ ആരെയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അച്ചന്റെ ആരാധനയുടെ ആകർഷകത്വവും ഒപ്പം ആത്മീയ നിറവും ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർക്ക് അന്നും ഇന്നും ലഭിക്കുന്ന സംതൃപ്തിയും.. അതിന് ഈ ചിട്ടയും അച്ചടക്കവും വലിയ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആലുക്കലച്ചൻ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിപ്പള്ളിയിൽ വികാരിയായിരിക്കുമ്പോഴാണ് ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ആദ്യത്തെ ആരാധനാഗായക സംഘം രൂപംകൊണ്ടത്. അച്ചന്റെ ഉത്സാഹഫലമായി രൂപം കൊടുത്ത ഈ ഗായക സംഘത്തിന്റെ ചുമതല പരുത്തുവയലിൽ ജോർജ് വർഗീസ് ശെമ്മാശനായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ഗായകസംഘങ്ങളുമായി ഈ ഗായകസംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേകത മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ മാത്രമായിരുന്നു അതിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഗായകസംഘം വെള്ളക്കുപ്പായം ധരിച്ച് മദ്ബഹായിലെ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുകയും ഒപ്പം ശെമ്മാശന്റെ ശിക്ഷണത്തിലും നേതൃത്വത്തിലും അതിമനോഹരമായി ഗാനാലാപനം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാന നടക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ നേതൃത്വം എപ്പോഴും മദ്ബഹായിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണം എന്ന സദുദ്ദേശം ഇതിനു പുറകിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടക്കാരന്റെ കുർബ്ബാനയർപ്പണവും ശുശ്രൂഷക്കാരുടെ വായനകളും ഗാനാലാപനങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ പ്രതിവാക്യങ്ങളും എല്ലാം ഒത്തിണങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇത് വളരെ സഹായിച്ചു.

മദ്ബഹായിലെ ശുശ്രൂഷക്കാർ എല്ലാവരും സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്നത് അച്ചന്റെ കർശന നിബന്ധനയായിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്ക് തന്നെ പിറ്റേന്ന് വി. കുർബ്ബാനയിൽ വായിക്കേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു രീതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ആലുക്കലച്ചന്റെ കാലത്താണ് തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വീടുകളിൽ പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങൾ ക്രമമായി സംഘടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ ഒരു നല്ല ആത്മീയ ഉണർവ്വിന് കാരണമായതായി പഴമക്കാർ ഇന്നും സാക്ഷിക്കുന്നു.

ഉള്ളവും ഉള്ളതും

പന്ത്രണ്ടു വർഷക്കാലം അഭിവന്ദ്യ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ശോകഹതമായ ഹൃദയത്തിലെ സ്ട്രിക്റ്റിലി പ്രൈവറ്റ് ഇന്നർ ഇടത്താവളങ്ങളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയ ഒരു എളിയ ഫ്രീപാസ് സഞ്ചാരകന്റെ തിരുമേനിയെപ്പറ്റിയുള്ള സാക്ഷ്യം:

ഫെയ്ത്ത് ഫുള്ളി ട്രാൻസ്പേരന്റ്!

ട്രൂഥ് ഫുള്ളി ഇംപേഷന്റ്!

സപ്തതി ശുഭാശംസകളോടെ, **ഏ. പി. ജോർജ് അച്ചൻ**

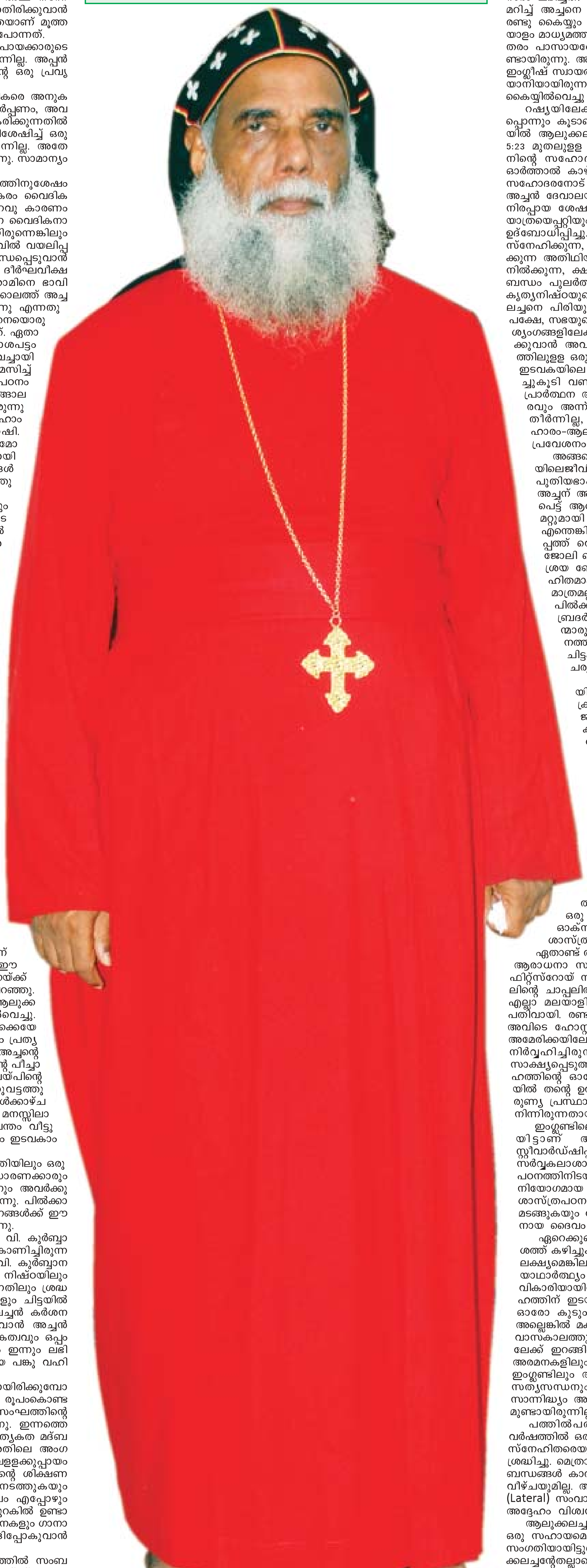

തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ ആലുക്കലച്ചൻ വികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന കാലത്ത് ആഴകത്ത് ഗീവർഗീസ് കോച്ചേരിയച്ചനായിരുന്നു സെമിനാരി മാനേജർ. സെമിനാരിയുടെ ദൈനംദിന ഭരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ കോച്ചേരിയച്ചന്റെ ചുമതലയിലും ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ആലുക്കലച്ചന് ഇടയ ശുശ്രൂഷയിൽ പൂർണ്ണശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിന് സാധിച്ചു. അച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വ വികാസത്തിന് ഇത് വളരെയധികം സഹായിച്ചിരുന്നു എന്നത് സംശയമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. ഇടയശുശ്രൂഷ ഫലപ്രദമായി നടത്തുമ്പോഴും സ്വന്തം കുടുംബവുമായുള്ള ബന്ധം ഊഷ്മളമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ജാഗരൂകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വികാരിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിപ്പള്ളി ഇന്നു കാണുന്ന തരത്തിൽ നീട്ടിപ്പണിതത്.

1971 ലാണ് ഉപരിപഠനാർത്ഥം റഷ്യയിലേക്കു പോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചത്. ഇത്തരം ഒരു അവസരം ആലുക്കലച്ചൻ തേടിപ്പിടിച്ചെടുത്തതല്ല, മറിച്ച് അച്ചനെ തേടി വരുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, കിട്ടിയ അവസരം അദ്ദേഹം രണ്ടു കൈയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചു. എസ്.എസ്.എൽ.സി. പഠിച്ച് പാസായത് മലയാളം മാധ്യമത്തിൽ; വശമുള്ള ഒരേയൊരു ഭാഷ മലയാളം മാത്രം. പക്ഷേ, പത്താംതരം പാസായശേഷം ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പത്രം കയ്യിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രം വായിച്ചു വായിച്ചാണ് അത്യാവശ്യത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് സ്വായത്തമാക്കിയത്. പിന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വശമുള്ള ഭാഷ സുറിയാനിയായിരുന്നു. അങ്ങനെ മലയാളം, സുറിയാനി ഭാഷകളും കുറച്ചു ഇംഗ്ലീഷും കൈയ്യിൽവെച്ചു കൊണ്ടാണ് ആലുക്കലച്ചൻ റഷ്യയ്ക്ക് വിമാനം കയറിയത്.

റഷ്യയിലേക്കു പോകുവാനുള്ള അവസരം ലഭ്യമായത് വലിയ മുന്നറിയിപ്പൊന്നും കൂടാതെയായിരുന്നു. പതിവുപോലെ ഒരു ഞായറാഴ്ച വി. കുർബ്ബാനയിൽ ആലുക്കലച്ചൻ വി. ഏവൻഗേല്യോൻ വായന ആരംഭിച്ചു. വി. മത്തായി 5:23 മുതലുള്ള തിരുവചനങ്ങൾ “നീ ബലിപീഠത്തിൽ കാഴ്ചയർപ്പിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ സഹോദരന് നിന്നോട് വല്ല വിരോധവും ഉണ്ട് എന്ന് അവിടെവെച്ച് ഓർത്താൽ കാഴ്ച വസ്തു അവിടെ ബലിപീഠത്തിനുമുൻപിൽ വെച്ചിട്ട് പോയി സഹോദരനോട് രമ്യപ്പെടുക, പിന്നെ വന്ന് കാഴ്ചയർപ്പിക്കുക”. ഇതു വായിച്ചിട്ട് അച്ചൻ ദേവാലയത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന ജനങ്ങളോട് പരസ്യമായി മാപ്പപേക്ഷിച്ച് നിരപ്പായ ശേഷമാണ് കിഴക്കേട്ട് തിരിഞ്ഞ് ശുശ്രൂഷ തുടർന്നത്. തന്റെ റഷ്യൻ യാത്രയെപ്പറ്റിയും അതു തൊട്ടുവരുന്ന വ്യാഴാഴ്ചയാണെന്നും ഈ സമയം തന്നെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, തങ്ങളെ വലിപ്പ ചെറുപ്പത്തിന്റെ പരിഗണന കൂടാതെ സ്നേഹിക്കുന്ന, ഏതു വീട്ടിലും ഒരു കുടുംബാംഗത്തെപ്പോലെ സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കുന്ന അതിഥിയാവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത എന്നാൽ ആതിഥേയനാവാൻ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്ന, ക്ഷണംകൂടാതെ ആവശ്യങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടി ബന്ധം പുലർത്തുന്ന, ആരാധനയ്ക്ക് സ്വർഗ്ഗീയ അനുഭൂതി ഉളവാക്കിത്തരുന്ന കൃത്യനിഷ്ഠയുടെ മഹത്വം സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽക്കൂടെ കാണിച്ചുതരുന്ന ആലുക്കലച്ചനെ പിരിയുന്ന കാര്യം അവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻകൂടി സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, സഭയുടെ ഉന്നതശ്രേണികളിലേക്ക് അതിലുപരി മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഉന്നതശൃംഗങ്ങളിലേക്ക് കുതിക്കുവാൻ കെൽപ്പുള്ള ആ വലിയ വ്യക്തിത്വത്തെ തടുക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ആലുക്കലച്ചന് അദ്ദേഹം അർഹിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു യാത്രയയപ്പ് നല്കുവാൻ തക്കസാവകാശവും ഇല്ല. അവസാനം ഇടവകയിലെ കുറച്ച് പേർ സംഘടിച്ച് ആലുവ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി വണ്ടിവരുന്നതിനുമുമ്പായി ചെറിയ ഒരു യോഗം സംഘടിപ്പിച്ചു. പ്രാർത്ഥന ആയിരുന്നു യോഗത്തിലെ പ്രധാന ചടങ്ങ്. ഒരു സ്നേഹോപഹാരവും അന്ന് അവർ അച്ചന് സമർപ്പിച്ചു. 1300 രൂപയുടെ ഒരു പണക്കിഴി. തീർന്നില്ല, റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മാസ്റ്ററുടെ വക മറ്റൊരു സ്നേഹോപഹാരം–ആലുക്കലച്ചനെ യാത്രയയ്ക്കുവാൻ വന്ന എല്ലാവർക്കും പ്ലാറ്റ്ഫോം പ്രവേശനം സൗജന്യം.

അങ്ങനെ ആലുക്കലച്ചൻ ഉപരിപഠനാർത്ഥം റഷ്യയിലേക്ക് പോയി. റഷ്യയിലെജീവിതം അത്രയൊന്നും സുഖകരമായിരുന്നില്ല. പുതിയ സാഹചര്യം, പുതിയഭാഷകൾ, പുതിയ ഭക്ഷണക്രമം, പുതിയ കാലാവസ്ഥ ഇതെല്ലാം അച്ചന് അല്ലറചില്ലറ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. ഒരിക്കൽ അസുഖം പിടിപെട്ട് ആശുപത്രിയിൽ കഴിയേണ്ടതായും വന്നു. അവിടുത്തെ താമസവും മറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചെലവുകൾ വഹിക്കുവാൻ ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്യാതെ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. കൊടും തണുപ്പത്ത് വെളുപ്പിന് 2 മണിമുതൽ 4 മണി വരെ ഒരു മിൽക്ക് ബൂത്തിൽ ജോലി ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതു പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളും ദൈവാശ്രയ ബോധവും കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യാൻ മനസുമുണ്ടെങ്കിൽ ആയാസരഹിതമാക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയം അന്നു മാത്രമല്ല എന്നും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഒന്നാണ്. പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം വെങ്ങോലയിൽ സ്ഥാപിച്ച മാർ ഗബ്രിയേൽ ബ്രദർഹുഡിൽ നിന്നും പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വൈദികരും ശെമ്മാശന്മാരുമൊക്കെ ദൈവാശ്രയ ബോധത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുള്ള കഠിനാധ്വാനത്താൽ വളർത്തിയെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠിനാമായ ചിട്ടകളിൽ പരിശീലിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ട ഇവർ ഇന്ന് ഏത് പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളേയും നേരിടുവാൻ ശക്തരാണ്.

രണ്ടു വർഷത്തെ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ആലുക്കലച്ചൻ റഷ്യയിൽ നിന്നും പോയത് സ്വീഡനിലേക്കാണ്. സ്വീഡൻ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശക്തമായ ഒരു കേന്ദ്രമാണ്. ഇവിടത്തെ ആശ്രമജീവിത പരിശീലനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ വഹിച്ച പങ്ക് എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. സ്വീഡിഷ് ഭാഷ വശമില്ലാതെ ഒരാൾക്ക് സ്വീഡനിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക അസാദ്ധ്യമാണ്. ആലുക്കലച്ചൻ പിൽക്കാലത്ത് മെത്രാനായ ശേഷവും പല തവണ സ്വീഡനിൽ പോകുകയും താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അന്നും ഇന്നും സ്വീഡിഷ് ഭാഷയിൽ ഒരു വാചകം തെറ്റു കൂടാതെ സംസാരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് വശമില്ല. ഭാഷയിൽ ഒരുപിടിയും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും സ്വീഡനിൽ താമസിച്ച് അവിടത്തെ ആശ്രമജീവിതശൈലി അപഗ്രഥിച്ച് പഠിക്കുവാനും മറ്റു സഭകളുമായി സഹകരിക്കേണ്ടതിന്റെ കുറെയധികം പ്രായോഗിക പാഠങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കാനും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാ രീതികളിലെ നല്ല അംശങ്ങൾ സ്വാംശീകരിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധ്യമാകുകയുണ്ടായി.

തുടർന്ന് 1973 മുതൽ അഞ്ചു വർഷത്തോളം അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലായിരുന്നു. ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ അവിടെയുള്ള മലയാളി ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു ആരാധനാ സമൂഹം കെട്ടിപ്പെടുക്കുവാൻ മുൻ കൈയ്യെടുത്തു. ഓക്സ്ഫോർഡിലെ വൈക്ലിഫ് ഹാൾ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു വേദശാസ്ത്ര സംബന്ധിയായ ഉപരിപഠനം. റഷ്യയിൽ നടത്തിയ കോഴ്സിന്റെ ഏതാണ്ട് തുടർച്ചയായി ഇതിനെ കണക്കിലെടുക്കാവുന്നതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ആരാധനാ സമൂഹത്തിനായി ഞായറാഴ്ചകളിൽ ആലുക്കലച്ചൻ ലണ്ടനിലെ ഫിറ്റ്സ്റോയ് സ്ക്വയറിൽ ഉള്ള വൈ.എം.സി.എ ഇൻഡ്യൻ സ്റ്റുഡൻസ് ഹോസ്റ്റലിന്റെ ചാപ്പലിൽ പതിവായി വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചിരുന്നു. സഭാഭേദമില്ലാതെ എല്ലാ മലയാളി ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ വി. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുക പതിവായി. രണ്ടുവർഷത്തിനുള്ളിൽ താമസം ഈ ഹോസ്റ്റലിലേക്കു മാറ്റുകയും അവിടെ ഹോസ്റ്റൽ ചാപ്ലെയിൽ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1979 ൽ അമേരിക്കയിലേക്കു പോകുംവരെ ഈ ചുമതല അദ്ദേഹം സ്തുത്യർഹമാംവണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നത്തെ സുഹൃത്തുക്കൾ പലരും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. സമൂഹത്തോടുള്ള സ്നേഹവും പ്രതിബദ്ധതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ ചലനങ്ങളിലും ഭാവങ്ങളിലും നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. ഭാവിയിൽ തന്റെ ഉത്സാഹഫലമായി രൂപം കൊള്ളുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ജീവകാരുണ്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സ് അന്നേ അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നതായി പലരും എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പഠനത്തെത്തുടർന്ന് വേദശാസ്ത്രപരമായ ഗവേഷണത്തിനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിലേക്കു പോയത്. ‘‘പാസ്റ്ററൽ സ്റ്റീവാർഡ്ഷിപ്പ്’’എന്ന പ്രബന്ധത്തിന് ചിക്കാഗോയിലെ പസഫിക്ക് വെസ്റ്റേൺ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഡോക്ടറേറ്റ് സമ്പാദിച്ചു. ഗവേഷണ പഠനത്തിനിടയിലും അമേരിക്കയിലെ മലയാളികൾക്കിടയിൽ തന്റെ പ്രാഥമിക നിയോഗമായ അജപാലന ശുശ്രൂഷ ആലുക്കലച്ചൻ നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നു. വേദശാസ്ത്രപഠനം വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയും വരാൻ പോകുന്ന വലിയ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾക്കായി സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തമ്പുരാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏറെക്കുറെ പത്തുവർഷത്തോളം ഏതാണ്ട് തുടർച്ചയായി അച്ചൻ വിദേശത്ത് കഴിച്ചുകൂട്ടി. വേദശാസ്ത്രസംബന്ധിയായ ഉപരിപഠനമായിരുന്നു പ്രധാന ലക്ഷ്യമെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി താൻ ഒരു അജപാലകൻ ആണ് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മറന്നില്ല. തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ വികാരിയായിരുന്നപ്പോൾ ഇടവകയുമായി ആത്മബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഇടയായത് തന്റെ പക്ഷാഭേദമില്ലാത്ത ഭവനസന്ദർശനങ്ങളായിരുന്നു. ഓരോ കുടുംബത്തിലും തങ്ങളുടെ ഒരു ജ്യേഷ്ഠൻ അല്ലെങ്കിൽ അനുജൻ, അല്ലെങ്കിൽ മകൻ എന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തെ അവർ കരുതി. തന്റെ വിദേശവാസകാലത്തും ഈ ശൈലിക്ക് മാറ്റം ഉണ്ടായില്ല. ഒരു വൈദികൻ ജനങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നുവേണം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ, അല്ലാതെ പള്ളിമേടകളിലും അരമനകളിലും ഇരുന്നല്ല വിദേശവാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം പഠനമായിരുന്നെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ള മലയാളികൾ ആലുക്കലച്ചനിൽ കണ്ടത് സത്യസന്ധനും നിഷ്കപടനും ആയ ഒരു അജപാലകനെയാണ്. മലയാളി സാന്നിദ്ധ്യം അത്ര വളരെയൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്വീഡനിൽ പോലും അതിന് മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

പത്തിൽപരം വർഷങ്ങൾ വിദേശത്തു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും മുറതെറ്റാതെ വർഷത്തിൽ ഒരു തവണ നാട്ടിലെത്തുകയും ഇവിടത്തെ ബന്ധുമിത്രാദികളെയും സ്നേഹിതരെയും സന്ദർശിക്കുവാനും ബന്ധങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. മെത്രാപ്പോലിത്തയായി 25 വർഷങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോഴും ഇങ്ങനെ ബന്ധങ്ങൾ കാത്തുപരിപാലിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയുമില്ല. അജപാലന ശുശ്രൂഷയുടെ മർമ്മം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് തിരശ്ചീന (Lateral) സംവാദങ്ങളിലാണ് അല്ലാതെ ഉദഗ്ര (Vertical) സംവാദങ്ങളിലല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആലുക്കലച്ചൻ നാട്ടിൽ തിരികെ വന്നപ്പോഴേക്കും അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന് ഒരു സഹായമെത്രാപ്പോലിത്തായെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്കമാലി പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിന് ആലുക്കലച്ചന്റേതല്ലാതെ രണ്ടാമതൊരു പേര് അപ്പോൾ ചിന്തിക്കാൻപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ആ വലിയ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ദൈവം തമ്പുരാൻ ആലുക്കലച്ചനെ കൈപിടിച്ചുയർത്തി.

1982 മാർച്ച് മാസം 6–ാം തീയതി അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മഹോത്സവദിവസമായിരുന്നു. ആലുക്കലച്ചൻ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാകുവാൻ നിയുക്തമായ വേദി പരിശുദ്ധിയുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായ കോതമംഗലം ചെറിയ പള്ളിയായത് യാദൃശ്ചികമല്ല. പള്ളിയുടെ പൂമുഖത്ത് ബൃഹത്തായ

പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന വലിയ ഇടയൻ

വേദി കമനീയമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയായിരുന്നു സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തിയത്. ശുശ്രൂഷകളുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുവാൻ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് സാഖാ ഇവാസ് പ്രഥമൻ ബാവാ അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്ന് എഴുന്നെള്ളി. 1910 ൽ അകപ്പറമ്പ് ശാബോർ അഫ്രോത്ത് പള്ളിയിൽവെച്ച് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ ആലുവ വലിയ തിരുമേനി എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പ. പൗലോസ് മോർ അത്താനാസിയോസിനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് വാഴിച്ചതിനുശേഷം ഇതാദ്യമായാണ് ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മലങ്കരയിൽ വന്ന് ഒരു മെത്രാൻ സ്ഥാനഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിൽ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുന്നത്. ഇതിനുശേഷം ഒരു മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയുടെ കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ മലങ്കരയിലേക്ക് എഴുന്നെള്ളിയിട്ടേയില്ല. തന്നെയുമല്ല, പ. സാഖാ പ്രഥമൻ ബാവ നിർവ്വഹിച്ച പ്രഥമ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയും ഇതു തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു കൂടിയാവണം ബാവായുടെ പേരായിരുന്ന സേവേറിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ ആലുക്കലച്ചനെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തത്. ആ ദിവസം കോതമംഗലം പട്ടണമാകെ വലിയ ഉത്സവ ലഹരിയിലായിരുന്നു എന്ന് ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്ന ഒട്ടുവളരെ പേർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സഹായമെത്രാപ്പോലിത്താ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്ത സേവേറിയോസ് തിരുമേനി തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ശുഷ്കാന്തിയോടെ നിർവ്വഹിച്ചു തുടങ്ങി. അജപാലന ശുശ്രൂഷ എന്ന തന്റെ ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി തനിക്കുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച അനുസരിച്ചായിരുന്നു ഒരു കശീശ എന്ന നിലയിൽ ഇതുവരെ പ്രവർത്തിച്ചു പോന്നത്. മേൽപ്പട്ട സ്ഥാനത്തേക്ക് അഭിഷിക്തനായ ശേഷം താൻ വെച്ചുപുലർത്തിയ അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വങ്ങൾക്കും ചിന്താഗതികൾക്കും യാതൊരു മാറ്റവും അദ്ദേഹം വരുത്തിയില്ല.

അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം തന്റെ സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങൾ കൂടുതൽ വിപുലമായി വളർന്നത്. ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരന് ഭദ്രാസന ഭരണം എന്ന ചുമതല സ്വാഭാവികമായും തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതാണ്,പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ഭദ്രാസനത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പക്ഷേ, ദൈവത്തിന്റെ വരദാനമായി ലഭിച്ച ആയുസ്സ് ഔദ്യോഗികമായി ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചുമതലക്കുമാത്രമുള്ളതാണോ? മെത്രാപ്പോലിത്തയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മുതൽ ഈയൊരു ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ മഥിച്ചിരുന്നു. ആലുക്കലച്ചനായി ജീവിതം കഴിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച കണ്ടറിഞ്ഞ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകളിൽ മിന്നിമറഞ്ഞു. സർക്കാരാശുപത്രി സന്ദർശനങ്ങൾ, ഭവനസന്ദർശനങ്ങൾ, വിദേശവാസകാലത്ത് മനസ്സിലാക്കിയ കുടുംബ പ്രശ്നങ്ങൾ, യാത്രാവേളകളിൽ കണ്ടറിഞ്ഞവ.... ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപബോധമനസ്സിൽ മിന്നിമറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരുന്നു. അദ്ദേഹം നേരിട്ടു കണ്ട മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ, ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിന് വകയില്ലാത്ത പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ, വീട്ടിലെ ദാരിദ്രാവസ്ഥ കാരണം പഠനം നിലച്ചുപോകുന്ന സമർത്ഥരായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ, അവസരങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം മുരടിച്ചുപോകുന്ന ബാല്യങ്ങൾ, മക്കൾ ഉദ്യോഗാർത്ഥം വിദേശത്തു കഴിയുമ്പോൾ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോകുന്ന വൃദ്ധമാതാപിതാക്കൾ, നല്ല ഭാവി കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ യുവതലമുറ നെട്ടോട്ടമോടുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുടെ അഭാവം മൂലം പിന്തള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഗ്രാമീണ യൗവനങ്ങൾ, കുടുംബജീവിതത്തിൽ വന്നുഭവിക്കുന്ന പല തരം പൊരുത്തക്കേടുകളാൽ മാനസിക സംഘർഷം അനുഭവിക്കുന്നവർ, തീരാരോഗങ്ങളാൽ വലയുന്നരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും ശരിയായ ചികിത്സ കൊടുത്ത് ആയുഷ്പര്യന്തം സംരക്ഷിക്കുവാനും സാഹചര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയങ്ങനെ എത്രയോ മനുഷ്യരാണ്, എത്രയോ കുടുംബങ്ങളാണ് ദിനംപ്രതി ഇഞ്ചിഞ്ചായി വേദന അനുഭവിക്കുന്നത്. ഇവരുടെയെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പരിഹരിക്കുക എന്നത് തികച്ചും അസാധ്യം തന്നെ. എന്നാൽ, ഈ വഴിക്ക് ഒരു ശ്രമം നടത്തുന്നതിൽ എന്താണ് തകരാറ്? ദൈവഹിതം തിരിച്ചറിയുവാൻ ഈ വിഷയങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിൽ അദ്ദേഹം ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. താനുമായി നല്ലബന്ധം പുലർത്തുന്ന സുഹൃത്തുക്കളുമായി ചിന്തകൾ പങ്കുവെച്ചു. ക്രമേണ ശിഥിലമായിരുന്ന ആശയങ്ങൾ വ്യക്തത പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി തിരുമേനി മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായകരമായിരുന്നു എന്നതിന് സംശയം ഇല്ല.

ആലുക്കലച്ചൻ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിൽ വികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഐരാപുരം പെരിങ്ങാട്ട് മത്തായി ശെമ്മാശൻ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ സൈക്കോളജി ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. ശെമ്മാശൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് ഇടയ്ക്കൊക്കെ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി സന്ദർശിച്ചിരുന്നതിനാൽ പരസ്പരം പരിചയപ്പെടാൻ ഇടയായി. യാദൃശ്ചികമെന്നു തോന്നാവുന്ന ഈ ചെറിയ പരിചയപ്പെടൽ പിൽക്കാലത്ത് ഒരു വലിയ ആഴമായ ബന്ധത്തിന് നാന്ദികുറിക്കുമെന്ന് അന്ന് രണ്ടുപേരും ഒരു പക്ഷേ, വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. പഴയ ശെമ്മാശൻ പെരിങ്ങാട്ട് മത്തായി അച്ചനായി കിഴക്കമ്പലം പള്ളിയിൽ വികാരിയായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയാണ്. ആലുക്കലച്ചൻ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായതിനു തൊട്ടുപുറകെ ഒരാഴ്ചത്തെ ഏകാന്ത ധ്യാനത്തിന് തെരഞ്ഞെടുത്തത് കിഴക്കമ്പലം പള്ളിയായിരുന്നു. പഴയ പരിചയം കൂടുതൽ ഊഷ്മളമായത് ഈ ഒരാഴ്ചയാണ്. സാവകാശം അച്ചൻ തിരുമേനിയുടെ സ്വപ്നപദ്ധതികളുടെ അമരക്കാരനാകുവാൻ സ്വയം മുന്നോട്ടു വന്നു. തിരുമേനിയുടെ സംരംഭങ്ങൾക്ക് താങ്ങായി ഒരു പിടി സുഹൃത്തുക്കളും അദ്ദേഹം തലയും മുറുക്കി രംഗത്തെത്തി. അങ്ങനെ ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ കെയർ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി ജന്മം കൊണ്ടു. സൊസൈറ്റിയുടെ സജീവ ആൾ രൂപമായി പെരിങ്ങാട്ടച്ചൻ നിലകൊണ്ടു. തന്റെ മോശമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആരോഗ്യസ്ഥിതിയൊന്നും പെരിങ്ങാട്ടച്ചന്റെ ഉത്സാഹത്തിന് മങ്ങലേൽപ്പിച്ചില്ല. 1994 ൽ കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറയുന്നതുവരെ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം പെരിങ്ങാട്ടച്ചന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു.

1985 മാർച്ച് മാസം 16-ാം തീയതി ആയിരുന്നു ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ കെയർ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തത്. അഭിവന്ദ്യ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി പ്രസിഡന്റും പെരിങ്ങാട്ട് മത്തായി അച്ചൻ സെക്രട്ടറിയും ശ്രീ. എം.കെ. അബ്രഹാം മടയിക്കൽ ട്രഷററും റവ. ഡി. റോയി കെ. എബ്രഹാം, ശ്രീ. എം.റ്റി. വർക്കി മുക്കണ്ണഞ്ചേരി, പ്രൊഫ. പി.എം. മർക്കോസ് പാലക്കാടൻ, പ്രൊഫ. ഏലിയാസ് വർഗീസ് മറ്റമന എന്നിവർ അംഗങ്ങളുമായി സൊസൈറ്റി സമൂഹത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു.

സൊസൈറ്റിയുടെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങൾ സാധുജനസംരക്ഷണം. അവശർ, അംഗഹീനർ തുടങ്ങിയവർക്ക് ഭക്ഷണം, വിദ്യാഭ്യാസം, ചികിത്സാ സൗകര്യം, ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് സ്വയംപര്യാപ്തത നേടുവാൻ പരിശീലനം, അനാഥർക്ക് സംരക്ഷണം, അനാഥാശാലകൾ, ആശുപത്രികൾ, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ, റിട്ടയർമെന്റ് ഭവനങ്ങൾ, ഡിസ്പെൻസറികൾ പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ സ്ഥാപനം, നിരക്ഷരരുടെ ഉദ്ധാരണം, പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണം തുടങ്ങിയവയാണ്. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തിയാണ് സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു രൂപം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും സൊസൈറ്റി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും.

സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത വർഷം തന്നെ ഐരാപുരം എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ റിട്ടയർമെന്റ് ഹോം ആരംഭിച്ചു. സ്വന്തമായി വരുമാനമാർഗ്ഗം ഉള്ള വൃദ്ധജനങ്ങൾക്ക് തങ്ങളുടെ മക്കൾ ഔദ്യോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ദൂരദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ എല്ലാവിധസുരക്ഷാ സൗകര്യങ്ങളോടുംകൂടെ പരാശ്രയമോ പരസഹായമോ കൂടാതെ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് കുറച്ചു ദിവസങ്ങളോ ദീർഘനാളുകളോ താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യമാണിത്. സന്തോഷകരമായി വാർദ്ധക്യം ചെലവഴിക്കുവാൻ സഹായകമാകുന്ന എല്ലാവിധ സംവിധാനങ്ങളും ഇവിടെ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനോട് ചേർന്നുള്ള മോർ ഔഗേൻ ചാപ്പലിൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ താമസിക്കുന്നവരുടെ ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ ഈ ചാപ്പൽ നിറവേറ്റുന്നു.

ഇതിനെത്തുടർന്ന് 1986 ൽ കോതമംഗലത്ത് മർത്തമറിയം വലിയപള്ളിക്ക് സമീപം യെൽദോ മോർ ബസേലിയോസ് അനാഥശാല ആരംഭിച്ചു. ജാതിമതഭേദമെന്യേ നിരാലംബരും അശരണരുമായ കുടുംബങ്ങളിൽ പെട്ടവരും മാതാപിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായ ആൺകുട്ടികളെയാണ് ഇവിടെ സൗജന്യമായി സംരക്ഷിക്കുന്നത്. അവർക്ക് അവരുടെ കഴിവിനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം വായനാശീലം വളർത്തിയെടുക്കുവാനും ജീവിത വിശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും സമൂഹത്തിനു മെച്ചപ്പെട്ട പൗരന്മാരായി വളർന്നുവരുവാനും ഉള്ള പരിശീലനങ്ങളും കൊടുക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ അഭിരുചിക്കൊത്തവണ്ണം അനുയോജ്യമായ തൊഴിൽപരിശീലന രംഗത്തേക്ക് വഴിതുറന്നു കൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇതുവരെ 300ൽ പരം കുട്ടികൾ ഇവിടെ താമസിച്ച് പഠിപ്പു പൂർത്തിയാക്കി ഓരോ വഴി തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അനാഥശാലയുടെ ഉദ്ഘാടനചടങ്ങിൽ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയത് അന്തരിച്ച ഡോ. കെ.എം. തരകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വി. കുർബ്ബാനയിലെ അഞ്ചാം തുബ്ദേനിൽ സ്മരിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് മോർ സേവേറിയോസിനെ പരാമർശിക്കുകയും ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ കിരീടവും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധസഭ മുഴുവനും വിവേകമുള്ള വായും തൂണും മല്പാനും പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ മേച്ചിൽ സ്ഥലവും മറിയാം സംശയം കൂടാതെ ദൈവമാതാവെന്ന് എല്ലായപ്പോഴും പ്രസംഗിച്ചവനും എന്നതെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചും വാസ്തവം തന്നെയാണ് എന്ന് അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പറയുകയും ചെയ്തത് ഓർക്കുന്നു.

1991 ലാണ് വെങ്ങോലയിൽ വൃദ്ധമന്ദിരം ആരംഭിച്ചത്. ഏതാണ്ട് ഈ സമയയത്താണ് തിരുമേനിക്ക് ഒരു പുതിയ കൈത്താങ്ങു ലഭിച്ചത്. പ്രഗത്ഭ ക്ലിനിക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റായ ഫാ. ഡോ. എ.പി. ജോർജ് തന്റെ ആയുസ്സും ബുദ്ധിയും താലന്തുകളും ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ കെയർ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി ക്കായി സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹം ഈ വൃദ്ധമന്ദിരത്തിനു പിന്നിൽ ഇന്നും സജീവമാണ്. സ്വന്തം സമൂഹത്തിൽ നിന്നേൽക്കുന്ന അവഗണന, ആത്മനൊമ്പരം, അനാരോഗ്യം, ഇവയൊക്കെ വാർദ്ധക്യ കാലം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാക്കുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിൽ, കുടുംബങ്ങളിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ മാനസികമായും സാമ്പത്തികമായും പ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുന്ന വൃദ്ധമാതാപിതാക്കളെ തികച്ചും സൗജന്യമായി പരിപാലിക്കുകയാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. 35 സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്ക് താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഇവിടെ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ 120 ഓളം വൃദ്ധമാതാപിതാക്കൾ ഇവിടുത്തെ സ്നേഹപരിചരണവും കൂട്ടായ്മയും അനുഭവിച്ചു. 45 ഓളം പേർ ആശ്വാസപൂർവ്വം ആത്മവിയോഗം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ജാതിമത കക്ഷി പക്ഷ, പരിഗണനയോ വിഭാഗീയതയോ ഒന്നും വിഷയമാകാതെ ഇപ്പോൾ 35 വൃദ്ധമാതാപിതാക്കൾ ഇവിടെ ചിരിച്ച് സന്തോഷിച്ച് ഉല്ലസിച്ച് ഒരു കൂട്ടായ്മയായി താമസിക്കുന്നു.

വൃദ്ധമന്ദിരത്തോട് ചേർന്ന് തന്നെയുള്ള യൽദോ മാർ ബസേലിയോസ് ചാപ്പലിൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും മാറാനായ പെരുന്നാളുകളിലും വിശേഷദിവസങ്ങളിലും വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഞായറാഴ്ചകളിൽ അറുന്നൂറ്റിൽപ്പരം ആളുകൾ വി. കുർബ്ബാന ശുശ്രൂഷയിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു. ഇതിനോട് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സണ്ടേസ്കൂളിൽ ഇരുന്നൂറിൽപ്പരം കുഞ്ഞുങ്ങൾ അഭ്യസനം നടത്തുന്നു. വെക്കേഷൻ ബൈബിൾ സ്കൂൾ എല്ലാവർഷവും നടത്തുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ കുട്ടികളുടെ കൂട്ടായ്മയായ 'കരുണാമയന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ 2006 ൽ ആരംഭിച്ചു.

1993 ലാണ് 50 പേരെ കിടത്തി ചികിത്സിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള ബത്സാദാ മെന്റൽ ഹെൽത്ത് സെന്റർ ആരംഭിച്ചത് ക്ലീനിക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റുകൂടിയായ എ.പി. ജോർജ് അച്ചൻ തിരുമേനിയോട് ചേർന്നു നിന്ന് തിരുമേനിയുടെ മറ്റൊരു സ്വപ്ന സാക്ഷാത്ക്കാരം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിച്ചു. പ്രശസ്തരും പ്രാഗത്ഭ്യം തെളിയിച്ചവരുമായ മനഃശാസ്ത്ര ഭിഷഗ്വരന്മാരായ ഡോ. ചന്ദ്രശേഖരൻ നായരും, ഡോ. എസ്. ഷാജിയും ഈ സംരംഭത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നു. ഡോ. രഞ്ചൻ റോയി മാത്യു ആണ് ഇപ്പോൾ ക്ലീനിക്കൽ സൈക്കോളജിസ്റ്റ്. മാനസിക രോഗികളെയും മറവി രോഗം എന്ന ഡിമൻഷ്യ ബാധിച്ചവരെയും ലഹരിക്കടിമപ്പെട്ടവരെയും ഇവിടെ ചികിത്സിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ സ്വന്തം വീടുകളിൽ രോഗികളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരുടെ സൗകര്യത്തിനായി അവരുടെ ദീർഘകാല പരിചരണവും ഇവിടെ ഏറ്റെടുക്കുന്നുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കുമുള്ള കൗൺസിലിംങ്, മാനസിക സാക്ഷരത പരിപാടികൾ തുടങ്ങിയവ ഈ ആശുപത്രിയുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. ബിരുദാനന്തര മനഃശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ, എം.എസ്. ഡബ്ല്യു വിദ്യാർത്ഥികൾ, നഴ്സിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികൾ തുടങ്ങിയവർക്കുള്ള പ്രായോഗിക പരിശീലനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൗകര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒട്ടനവധി വിദ്യാർത്ഥിനി വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു. ആശുപത്രിയോട് ചേർന്ന് ആംബുലൻസ് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു കുട്ടിക്കുപോലും മികച്ച വിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കപ്പെടരുത് എന്ന് സേവേറിയോസ് തിരുമേനി ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മാവ് കുടികൊള്ളുന്നത് ഗ്രാമങ്ങളിലാണെന്ന മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ചിന്ത തിരുമേനിയെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ബാല്യം ചെലവഴിച്ചതും ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതും തികഞ്ഞ ഗ്രാമീണ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 1996 ൽ സി.ബി.എസ്.ഇ പാഠ്യ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് ബത്സാദാ പബ്ലിക് സ്കൂൾ വെങ്ങോലയിൽ ആരംഭിച്ചത്. വളരെ കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ ഈ ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ കുട്ടികൾക്ക് മികച്ച നിലയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പകർന്നുകൊടുക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇപ്പോൾ ഈ വിദ്യാലയം ഒരു സീനിയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളായി ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞു.

2005 ൽ ഐരാപുരത്ത് ഇതേ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളുമായി ബത്സാദാ ജൂനിയർ സ്കൂളും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം ഇതിനകം 10 പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം 2004 ഡിസംബറിൽ ആരംഭിച്ചു. ചെറിയ തോതിലാണെങ്കിലും അത് ഭംഗിയായി മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. വായനക്കാരുടെ ആത്മീയവും മാനസീകവും ആയ വളർച്ചയാണ് മാസികലക്ഷ്യമിടുന്നത്.

സമൂഹത്തിൽ എന്തൊക്കെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിയാലും ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പിന്നെയൊന്നും ബാക്കിയുണ്ടാവില്ല. ഇത് മനസിൽ വച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള ആത്മീയ വളർച്ച ലക്ഷ്യമിട്ട് ആരംഭിച്ചവയാണ് മോർ ഗബ്രിയേൽ ബ്രദർഹുഡ്, മോർ ഗബ്രിയേൽ പ്രെയർ ടവർ, മോർ ഗബ്രിയോൽ പ്രെയർ ഷെൽട്ടർ എന്നിവ. ഒരു സമൂഹമായി ജീവിച്ച് പ്രാർത്ഥനയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ കൂട്ടായ്മയിൽ വളർന്ന് ഉള്ളതെല്ലാം പങ്കുവെച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയിൽ ലക്ഷ്യമിട്ട് യുവാക്കളെ ദൈവവേലയ്ക്കായി, ഒരുക്കുന്ന ഒരു സംരംഭമാണ്. 'മോർ ഗബ്രിയേൽ ബ്രദർ ഹുഡ്'. തിരുമേനിയുടെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിൽ ഇവിടെ പരിശീലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യുവാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതം അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം രൂപാന്തരപ്പെട്ടതായി തിരിച്ചറിയുന്നു. കഠിനമായ ശിക്ഷണത്തിൽ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ വളർച്ച നേടിയവരാണ് ഇവർ. ഇവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ഉയർച്ചക്കും ഉതകുന്ന എല്ലാ പരിശീലനങ്ങളും അഭിരുചിയനുസരിച്ചുള്ള ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസവും എല്ലാം ഈ ബ്രദർ ഹുഡിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചിട്ടുളളത്. ഇന്ന് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഇവർ ഇവയെ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

ദൈവനിയോഗവും നിർദ്ദേശങ്ങളും തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ദിവസം മുഴുവനും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് മോർ ഗബ്രിയേൽ പ്രെയർ ടവർ. പ്രാർത്ഥനാ സഹായം ആവശ്യമുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്.

മോർ ഗബ്രിയേൽ പ്രേയർ ഷെൽട്ടറിൽ മണിക്കൂറുകളോ ദിവസങ്ങൾ തന്നെയോ ഏകാന്ത ധ്യാനം നടത്തുവാനോ സമൂഹമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തേജനം പ്രാപിക്കുവാനോ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

കരിങ്കൽ നിർമ്മിതവും ഈജിപ്ഷ്യൻ ഗുഹാദേവാലയങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽ പണിതീർത്തതുമായ പ്രെയർ ടവർ ചാപ്പലിൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും വി. കുർബ്ബാനയും എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും യാമപ്രാർത്ഥനകളും ചിട്ടയായി നടത്തപ്പെടുന്നു.

ഇത്തരം തിരക്കാർന്ന ജീവിതം മുന്നോട്ടുപോകവേ തന്റെ പ്രിയമാതാവ് 1995 ഏപ്രിൽ 13 ന്, പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ദിവസം അന്തരിച്ചു. അന്ന് മുംബൈയിലുള്ള ഒരു പള്ളിയിലായിരുന്നു തിരുമേനി ഹാശാ ആഴ്ച ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ സൗകര്യാർത്ഥം ഉയിർപ്പുപെരുന്നാളിന്റെ പിറ്റേന്ന് ശവസംസ്കാരം നടത്താമെന്ന് വേണ്ടപ്പെട്ടവർ നിശ്ചയിച്ചെങ്കിലും തന്റെ പ്രിയമാതാവിന്റെ ശരീരം യാതൊരു കാരണവശാലും ഒരു മോർച്ചറിയിൽ വെക്കുന്നത് തിരുമേനിക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ പോലും സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. തന്റെ മാതാവിനെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല, മറ്റുളളവരുടെ കാര്യത്തിലും മോർച്ചറി സംസ്കാരം അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമല്ല. വിവരം ലഭിച്ച ഉടൻതന്നെ മുംബൈയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തി 14-ാം തീയതി ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷ നടത്തുകയാണുണ്ടായത്.

മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള നിരവധി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നായകത്വം വഹിക്കാനുള്ള ദൈവനിയോഗം ലഭിച്ച സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതവും കൃത്യനിഷ്ഠയോടെയുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകളും ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഓരോ കർമ്മങ്ങളിലും സത്യസന്ധമായി, ആത്മർത്ഥതയോടെ വഹിക്കുന്ന ഭാഗഭാഗിത്വവും നേതൃത്വവും അനേകർക്ക് ഉത്തേജനം നല്കുന്നതാണ്.

ആരോടും പകയില്ലാതെ ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും സ്നേഹം പകർന്നുകൊടുത്ത് മറ്റുള്ളവരെ സഹായിച്ച് തന്റെ സ്ഥാനമോ മാന്യതയോ ഒന്നും നോക്കാതെ തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ കഴിയുന്ന ഓരോ വ്യക്തികളെയും സ്വന്തം മക്കളായി കണ്ട് ഈ സ്നേഹപിതാവ് തന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ ജൂബിലിയുടെയും സ്പതതിയുടെയും നിറവിൽ ഇനിയും ചെയ്തു തീർക്കാനുള്ള നിയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് ഏറ്റവും ലളിതമായ ജീവിതശൈലി പിൻതുടർന്ന് തന്റെ ദൗത്യനിർവഹണം തുടരുന്നു.

ചരിത്രമൂഹൂർത്തം....

1982ൽ ശ്ലൈഹീക സന്ദർശനത്തിനോടനുബന്ധിച്ച് എറണാകുളത്ത് നടന്ന പ. സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത പിതാക്കന്മാർ

ഇടത്തുനിന്ന് വലത്തോട്ട് മുൻനിര : മോർ സേവേറിയോസ്, മോർ ഈവാനിയോസ്, യേശു മോർ അത്തനാസ്യോസ്, പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ, പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവ, മോർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, മോർ മിലിത്തിയോസ്

രണ്ടാമത്തെ നിര: മോർ തീമോത്തിയോസ്, മോർ പീലക്സിനോസ്, മോർ തെയോഫിലോസ്, യേശു ശിശക് മോർ യൂലിയസ്, മോർ തെയോഫിലോസ് ജോർജ്ജ് സലീബ

മൂന്നാമത്തെ നിര : മോർ കൂറിലോസ്, മോർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മോർ തീമോത്തിയോസ് അപ്രേം, മോർ ക്ലിമീസ്, മോർ ദിവന്നാസ്യോസ് (ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ബാവ)

മനുഷ്യ സ്നേഹിയായ മോർ സേവേറിയോസ്

ബിജുകുര്യൻ മാത്യു കളമ്പുകാട്ട്, പുതുപ്പള്ളി

പ്രാർത്ഥനയിലധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതചര്യ കൊണ്ടും. മിതഭാഷിത്വം കൊണ്ടും, മനുഷ്യസ്നേഹ പരമായ കാരുണ്യ പ്രവർത്തികൾകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തനായ മെത്രാപ്പോലിത്തയാണ് ഡോ. ഏബ്രഹാം മോർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി. അഭിവന്ദ്യ പിതാവിന്റെ സപ്തതിയും പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലിയും സംയുക്തമായി സഭ കൊണ്ടാടുകയാണ്. ഇത്രയധികം കാലം സഹായ മെത്രാപ്പോലിത്തായായി സഭാ സേവനം നിർവ്വഹിച്ച മെത്രാപ്പോലിത്താമാരുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. അതേ അവസരത്തിൽ, തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ചുമതലകളെ വിശ്വസ്തതയോടും, വിജയപ്രദമായും ചെയ്ത് തീർക്കുന്നതിൽ തിരുമേനി ബദ്ധശ്രദ്ധനാണ്.

ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിലാണ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം പാകപ്പെടുത്തിയെടുത്തത്. ദൈവതിരുമുമ്പാകെ കരഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിച്ച് സഭയെ നയിച്ച തിരുമേനിമാരുടെ പ്രത്യേകിച്ച് ആലുവായിലെ പ. വലിയ തിരുമേനിയുടെ ശ്രമഫലമായി തലയെടുപ്പോടെ ഉയർന്ന് വന്ന സെമിനാരിയിൽ അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വയലിപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതാണ് മോർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനാധിഷ്ഠമായ ജീവിതം. യാമപ്രാർത്ഥനകൾ മുടക്കം കൂടാതെ മുഴങ്ങിയിരുന്ന ആലുവാ സെമിനാരി ഇന്ന് ജീർണ്ണാവസ്ഥയിൽ ആണെങ്കിലും അവിടെ നിന്ന് പഠിച്ച അച്ചടക്കവും യാമപ്രാർത്ഥനകളും തിരുമേനി ജീവിതത്തിൽ തുടർന്ന് വരുന്നു. പ്രാർത്ഥനകൾ കൃത്യമായി നടത്താൻ തിരക്കിനിടയിലും തിരുമേനി ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അവ തരണം ചെയ്യാൻ തിരുമേനിക്ക് താങ്ങായത് പ്രാർത്ഥന ഒന്ന് മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ദൈവാശ്രയത്തിൽ തിരുമേനി മുമ്പോട്ട് പോകുന്നു.

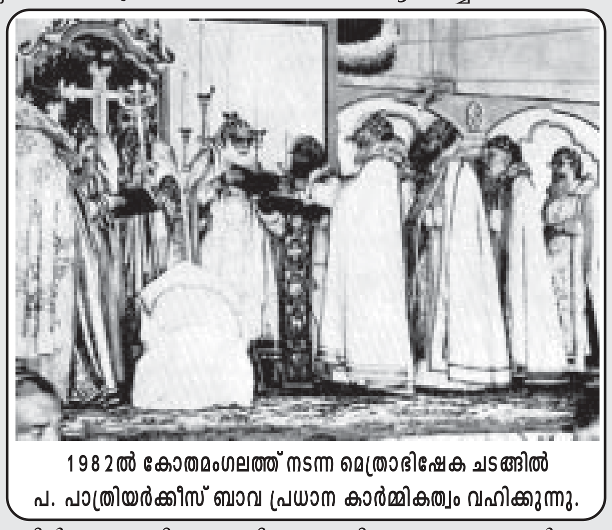

1982ൽ കോതമംഗലത്ത് നടന്ന മെത്രാഭിഷേക ചടങ്ങിൽ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുന്നു.

മിതഭാഷിത്വമാണ് തിരുമേനിയെ മറ്റുളളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥനാക്കുന്ന മറ്റൊരു ഘടകം. വായനയിലൂടെയും പഠനത്തിലൂടെയും കൈവശമാക്കിയ ദൈവീക കാര്യങ്ങൾ പറയുവന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മിതഭാഷണം ഒരു തടസ്സമാകാറില്ല. എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ദൈവീക കാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസികൾക്ക് പകർന്ന് നൽകുന്നതിൽ തിരുമേനി വാചാലനാകാറുണ്ട്. ദൈവ കൃപ പ്രാപിച്ച് ജീവിതത്തിൽ പ്രതിസന്ധികളെ മറികടക്കണമെന്ന ആഹ്വാനമാണ് തിരുമേനി നടത്തുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ മുഴങ്ങി കേൾക്കാറുള്ളത്. സ്നേഹനിർഭരമായ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് ഏവരുടേയും മനസ്സ് കീഴടക്കാൻ തിരുമേനിക്ക് സാധിക്കാറുണ്ട്. അത് തിരുമേനിയുടെ മനസ്സിന്റെ നന്മയെക്കാണിക്കുന്നു.

മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ കാരുണ്യ പ്രവർത്തികൾ മുടക്കം കൂടാതെ നടത്തുന്ന ശൈലിയാണ് തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. തിരുമേനി 1982ൽ മെത്രാപ്പോലിത്തായായിക്കഴിഞ്ഞ് ആരംഭിച്ചതാണ് ഗാർഡിയൻ എയിഞ്ചൽ ചാരിറ്റബിൾ പ്രോജക്ട്. മനുഷ്യനന്മയ്ക്ക് ഉതകുംവിധമുള്ള മാതൃകാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെയ്ക്കാൻ ഇതിനോടകം ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിഞ്ഞു. വൃദ്ധസദനവും, അനാഥാലയവും, മാനസിക രോഗാശുപത്രിയും, സ്കൂളും എല്ലാം ഇക്കാലംകൊണ്ട് ആരംഭിക്കാനും സുതാര്യമായി നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകാനും മോർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിക്ക് സാധക്കുന്നു. അല്ലപ്ര കൊയ്നോണിയോയും, മോർ ഗബ്രിയേൽ പ്രയർ ടവറും, ദയറായും തിരുമേനിയുടെ നേട്ടങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുന്നു. ശ്രേഷ്ഠ ബാവാ കഴിഞ്ഞാൽ യാക്കോബായ സുറിയാനി സഭയിൽ ഇത്രയധികം പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആരംഭിച്ച മെത്രാപ്പോലിത്തമാരില്ല എന്നുതന്നെ പറയാം.

'ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ' എന്ന പ്രസ്ഥാനം അമേരിക്കയിൽ രൂപംകൊണ്ടതും കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതുമായ സംഘടനയാണ്. ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ എന്ന പേരിൽ തിരുമേനി ആരംഭിച്ചതായ പ്രസ്ഥാനമാണ് നമ്മുടെ ഇടയിൽ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തികൾ നടത്തിവരുന്നത്. കഷ്ടതയും അവശതയും അനുഭവിക്കുന്ന നിരാലംബരായവർക്ക് ഗാർഡിയൻ എയ്ഞ്ചൽ (സംരക്ഷകനായ മാലാഖ) ആയി ഡോ. ഏബ്രഹാം മോർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യ സ്നേഹിയായ മോർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിക്ക് പൗരോഹിത്യ ജൂബിലി മംഗളങ്ങളും സപ്തതി മംഗളങ്ങളും നേരുന്നു.